

Jeg skal gentage, at hvis Sagen den 1ste Maj kunde betragtes saaledes i Kjøbenhavn, at nu er dette Spørgsmaal ude af Verden. nu har man ikke nødig at bekymre sig eller plage sig mere med dette Spørgsmaal, saa vil Kommunen se det an med den største Ro. Det er min Overbevisning, at hvis man ikke gaar ind paa, hvad der nu foreligger, vil man fra Statens Side komme til at fortryde det i Fremtiden og det i en ikke saa fjern Fremtid. Jeg skal ikke gaa ind paa det Spørgsmaal, om det er rigtig at flytte Frederiks Hospital eller ikke. Havde man kunnet lade Frederiks Hospital blive, hvor det er, havde der været fornøden Plads til at udvide det, saaledes at det kunde blive indrettet fyldestgørende, kan jeg meget godt se, at der lod sig anføre flere Grunde for at lade det blive liggende, hvor det nu er. Jeg har selv oprindelig været af den Mening, at man skulde gaa den Vej, men jeg tilstaar, at det efterhaanden er blevet mig klart, at det vil være det fornuftigste at flytte Frederiks Hospital, som sagt, jeg skal ikke gaa ind paa Detaillen, men det er min Mening. Men hvis det forholder sig saaledes, tror jeg den ærede sidste Taler utvivlsomt har Ret deri, at det er meget magtpaaliggende at skaffe en saa god Plads for Frederiks Hospital som den, der kan faas paa Nørre-Fælled, hvor man har tænkt at flytte det hen. Jeg siger imidlertid ligesom den nævnte ærede Taler, at ved den Afgørelse, der er Spørgsmaal om at træffe med Hensyn til den paagældende Overenskomst, er det ikke afgjort, at Frederiks Hospital skal flyttes. Afgørelse af, hvorledes der skal forholdes med Frederiks Hospital, maa blive Genstand for en anden Sag. Det eneste, der afgøres ved at stadfæste den Overenskomst, der her foreligger, er dette, at man erhverver en Plads ude paa Fælled, stor 20 Tdr. Land, som man kan bruge til Frederiks Hospital, hvis man vil flytte det. Vil man ikke flytte Frederiks Hospital, bliver der selvfølgelig ikke Tale om nogen Forpligtelse til at bygge Hospitalet der ude paa de 20 Tdr. Land. Jeg skal ikke nægte, at jeg har det Indtryk, at naar man her er tilbøjelig til at mene, at den Overenskomst, hvormed der er Spørgsmaal, er for gunstig for Kjøbenhavn og ikke tilstrækkeligt i Statens Favn, saa er det

egentlig nærmest begrundet deri, at man med en vis Midlerhed, som man ogsaa sunderdom har set Prøver paa, vaager over, at ikke Kjøbenhavn i alt for høj Grad skal blive begunstiget. Man spørger ikke: Hvor meget kan der med Retfærdighed og Villighed tilkomme Kjøbenhavn, naar Fællesskabet mellem Kjøbenhavn og Staten opgøres? Nej, man siger: Hvor stor en Indtægt har Kjøbenhavn nu af sine Fælleder? — og saa ved Siden deraf siger man: Naar den faar saa og saa mange Tdr. Land til fri Ejsenddom, kan det gøres i saa og saa mange Penge, og det er en forstrækkelig Mængde Penge, Kjøbenhavn paa den Maade kan faa. Det er, lige som man har en Følelse af, at Kjøbenhavn faar for mange Penge. Men det er egentlig slet ikke det, hvorpaa det kommer an. Der er ikke nogen Grund til at misunde Kjøbenhavn, at den faar Penge, som den virkelig godt kan trænge til, naar samtidig dermed Staten ogsaa faar mange Penge, eller rettere mange Penges Værdi, naar Staten i Grunden vinder mere ved Arrangementet end Kjøbenhavn. Det forekommer mig at være en overordentlig daarlig Nationaløkonomi at ville gøre det umuligt at frugtbargøre store Arealer paa en Maade, som er fordelagtig saa vel for Staten som for Kommunen, at forbyde at frugtbargøre disse Arealer, fordi, siger man, ved en saadan frugtbargørelse faar Kjøbenhavn uhyre meget i Sammenligning med, hvad den nu har. Men naar man i ørigt saaledes mener, at Kjøbenhavns Kommune vil faa saa umaadelig Fordel ved dette Arrangement, siger jeg lige som den sidste ærede Taler, at det er en vanstelig Ting at anstille Beregninger i den Henseende. Det er Fremtidsbetragtninger, og det kan være vansteligt nok at se med Sikkerhed og Udruelighed paa, hvad der ligger temmelig nær i Tiden, men skulle vi ud i en lang Fremtid, bliver det mere vansteligt. Ja, ganske vist er der her Spørgsmaal om eventuelt at faa, som det blev anført af den første ærede Taler (H. Holm), ca. en Million Kvadratalen, som kunde bruges til Byggegrunde; men naar denne Million Kvadratalen vil kunne sælges som Byggegrunde, er et andet Spørgsmaal. Kjøbenhavn har ubdiedt sig overmaade meget, som bekendt, i de sidste Aar. Om Kjøben-